

ogsaa risikerer at svække Foretagsomheden og Kapitalopsamlingen, hvorimod indirekte Skat paa Luksusartikler og Nydelsesmidler aabner den sparsommelige Adgang til *Selvregulering* af sin Skattepligt. Indirekte Skatter bør særlig lægges paa Forbrug, der røber relativ Velstand, og bør navnlig ramme Produktioner, der nyder godt af faktiske Monopoler. Hvad Skat paa Indkomst angaar, har Indtægtsskat til Staten allerede naaet en Højde, der paabyder Forsigtighed med yderligere at sætte Satsene op — og denne Skattekilde bør desuden ikke udtørres for *Kommunerne*.

2. Med Hensyn til Landbrugets Beskatning henvises til Afsnittet om Landbopolitik.
3. Partiet vil endvidere til retfærdigere Fordeling af Værnepligtens Byrder paa den samlede Befolkning søge gennemført en *Værneskat* paa de erhvervsdygtige Personer, som ikke personlig aftjener deres Værnepligt.

Kommunalpolitik.

Partiet vil arbejde for, at *Kommunerne* herefter i højere Grad end hidtil henvises til deres naturlige Virkefelt: Varetagelsen af de lokale Interesser, og at de til Gengæld ikke bebyrdes yderligere med Udgifter af almen Karakter, paa hvis økonomiske Udførelse de ingen væsentlig Indflydelse har. Staten bør saaledes overtage alle saadanne Udgifter, der flyder af Sindssygevesenet, Retssikkerhedens Opretholdelse og lignende Byrder af almindelig Samfundsnatur.

Derimod vil Partiet modarbejde en yderligere Udvidelse af Valgretten til Københavns Borgerrepræsentation samt By- og Sogneraadene.

Partiet vil virke for, at der gives faste Lovregler for Optagelsen og Tilbagebetalingen af kommunale Laan under Hensyntagen til disses Anvendelse.